

Beste meneer Bormans,

Op 15-12-2023 heeft overleg plaatsgevonden over het planvoornemen Hoeve den Erver (gelegen in het achtergebied van Bourgognestraat 32-32a te Beek), dat ziet op realisatie van 10 woningen.

Het overleg was gericht op het aspect bereikbaarheid, naar aanleiding van een advies dat de brandweer verstrekt heeft in juli. Aangezien er enkele wijzigingen plaatsgevonden hebben ten aanzien van het oorspronkelijke plan, heeft u ons gevraagd om u te voorzien van een nieuw advies. Het planvoornemen betrof in juli realisatie van 11 woningen. Nu gaat het om 10 grondgebonden woningen. Op de plek van de 11^e woning is een keerlus voorzien. Het planvoornemen wordt getoond in figuur 1.

Figuur 1: Planvoornemen

Het planvoornemen wijkt af van het beleid van de brandweer ten aanzien van bereikbaarheid. De interregionale adviesleidraad bluswatervoorziening en bereikbaarheid 2022 schrijft namelijk het volgende voor:

Tweezijdige bereikbaarheid

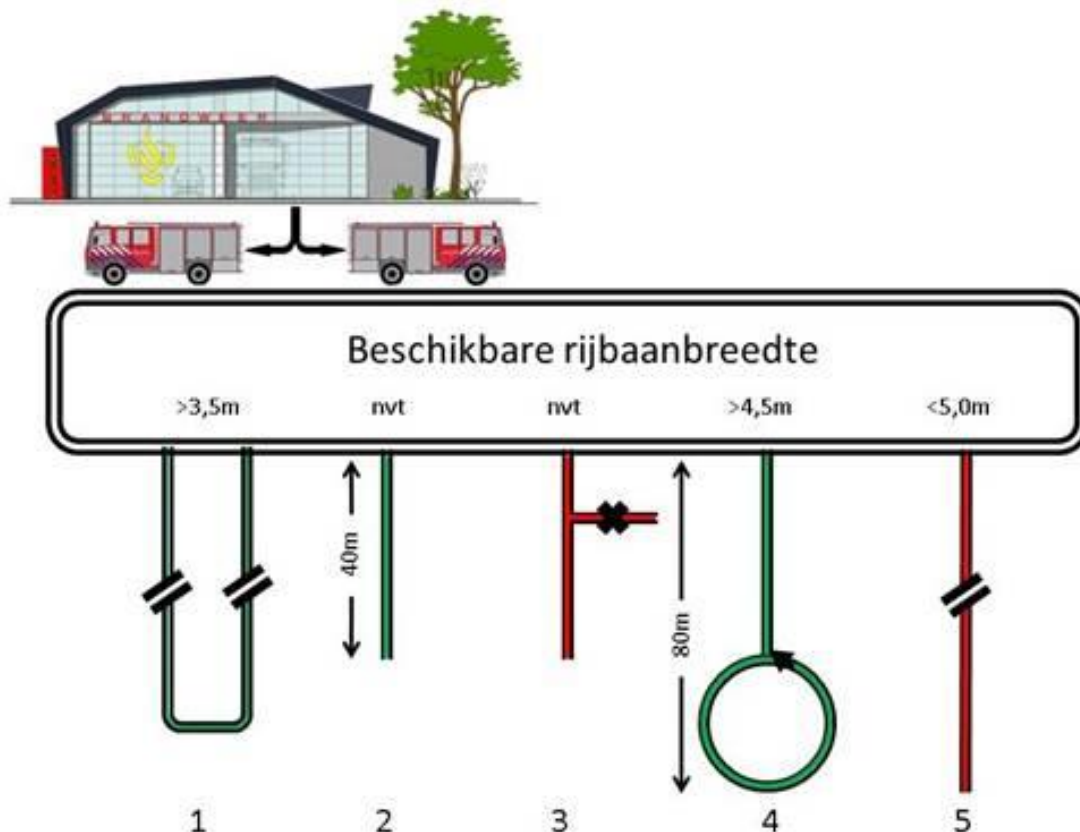
Naast de voorkeursroute moet een willekeurig adres vanaf een doorgaande verkeersader in principe via een tweede onafhankelijke route bereikbaar zijn. Dit is noodzakelijk, omdat niet is te garanderen dat de meest logische route altijd bruikbaar is. Wegwerkzaamheden, opstoppingen, fout geparkeerde voertuigen en dergelijke kunnen een goede bereikbaarheid in de weg staan.

In casu kan hier niet aan worden voldaan doordat alle omliggende percelen in eigendom van particulieren zijn. Hierdoor is er sprake van een enkelzijdige toegangsweg naar het plangebied.

In het plangebied is er sprake van een doodlopende weg met een keerlus. Over doodlopende wegen schrijft de adviesleidraad het volgende voor:

Doodlopende wegen

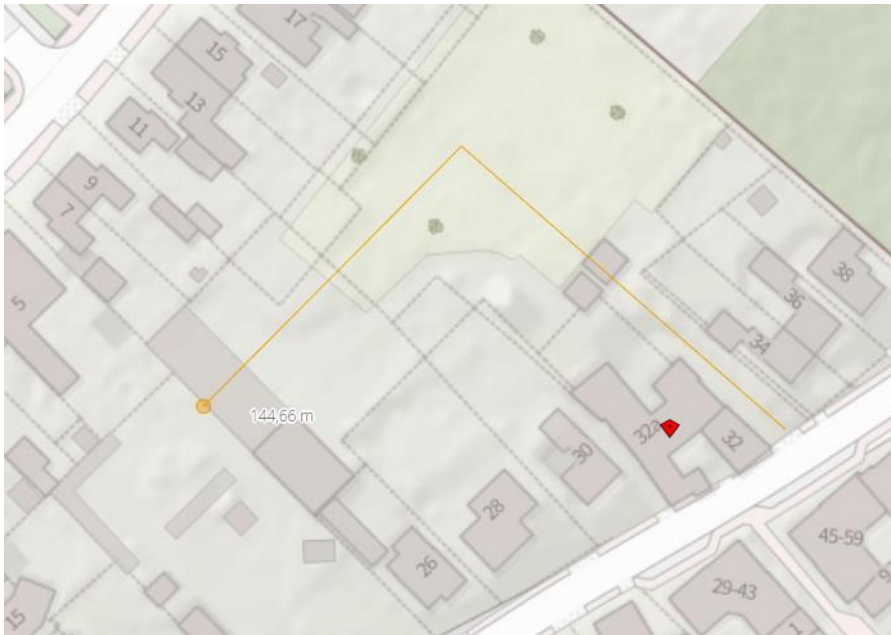
Een doodlopende weg is een weg die maar op één manier in en uit te rijden is. Dit betekent dat per definitie niet voldaan kan worden aan de eis van een tweede onafhankelijke route. In figuur 2 worden verschillende typen doodlopende erfontsluitingswegen beschreven.

Figuur 2: Doodlopende wegen

- Situatie 1 In deze situatie is er geen sprake van een doodlopende route. De bereikbaarheid is daarmee voldoende, mits de vrije wegbreedte minimaal 3,50 meter in geval van een eenrichtingsweg is, en minimaal 4,50 meter wanneer het een tweerichtingsweg is.
- Situatie 2 Zijn de bovengenoemde wegbreedtes niet beschikbaar, dan kan de maximale lengte van de doodlopende weg 40 meter zijn. In dat geval wordt een blusvoertuig op de kop van de doodlopende straat opgesteld en is 40 meter inzetdiepte beschikbaar.
- Situatie 3 Bij een doodlopende route met aftakkingen die de 40 meter overschrijden, is de bereikbaarheid onvoldoende.
- Situatie 4 Een doodlopende weg is toegestaan mits de wegbreedte minimaal 4,50 meter bedraagt en er een keermogelijkheid aanwezig is. De afmetingen van de keermogelijkheid dienen te passen bij de afmetingen van de hulpdienstvoertuigen zoals beschreven bij de eerste eis. Door de keerlus wordt in feite een normale erftoegangsweg gecreëerd. Een dergelijke doodlopende weg mag maximaal 80 meter lang zijn.
- Situatie 5 Bestaat er geen keermogelijkheid zoals in situatie 4, dan is er minimaal 5 meter wegbreedte nodig. Ook hier geldt een maximale lengte van 80 meter. Bij een wegbreedte van minimaal 5 meter kunnen blusvoertuigen elkaar passeren. Daarbij is 80 meter een nog acceptabele afstand om achteruit terug te rijden.

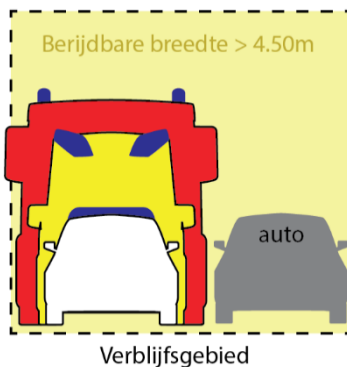
In de leidraad wordt dus geadviseerd (situatie 4 en 5) om doodlopende wegen toe te passen van een maximale lengte van 80 meter. In casu is er sprake van een doodlopende weg van circa 140 meter (met een keerlus), zoals getoond in figuur 1 (keerlus) en figuur 3 (lengte doodlopende weg).

Figuur 3: Lengte doodlopende weg planvoornemen

Wegbreedte

Ten aanzien van de wegbreedte van erftoegangswegen (de wegen binnen het verblijfsgebied) geldt een minimale berijdbare breedte van 4,5 meter zodat verkeersdeelnemers nog uit kunnen wijken om een hulpdienstvoertuig passeerruimte te geven, zie ter illustratie figuur 4. In casu is er sprake van een wegbreedte van 5,5 meter. Aan de gewenste wegbreedte wordt dus ruimschoots voldaan.

Figuur 4: Minimale berijdbare breedte van een tweerichtings-erftoegangsweg

Restrisico

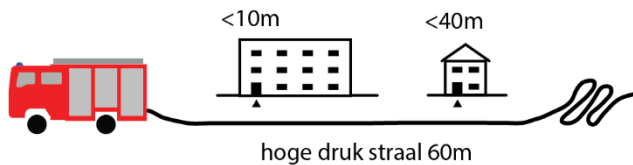
Het advies ten aanzien van tweezijdige bereikbaarheid en de maximale lengte van de doodlopende weg betreft een risicogericht advies. De gemeente kan hier vanaf wijken. Hieronder wordt het restrisico beschreven van de situatie conform planvoornemen.

In beginsel zal de brandweer het plangebied binnenrijden en zich opstellen in de nabijheid van de woning waar het brandt.

Het restrisico bestaat eruit dat de toegang tot het plangebied aan de Bourgognestraat niet bereikbaar is, bijv. door wegwerkzaamheden, opstoppen, fout geparkeerde voertuigen etc. in dat geval moet de brandweer zich aan de Bourgognestraat opstellen en een afstand van maximaal 140 meter overbruggen tot de ingang van een woning (uitgaande van een brand bij huisnummer 10). Ook kan het zijn dat bij een uitslaande brand de brandweer door de rook ter plaatse moet gaan.

De eerste inzet zal in de regel plaatsvinden met een hogedruk straal van 60 meter, de maximale inzetdiepte. Hogedruk kan afgelegd worden vanaf de tankautospuut. Hiertoe is geen aansluiting op een brandkraan nodig. Afhankelijk van de inzetdiepte wordt de opstelplaats bepaald. De maximale afstand

van een opstelplaats ten opzichte van een bouwwerk is 40 meter. Er blijft dan nog 20 meter aan inzetdiepte over in de woning. Zie ter illustratie figuur 5.

Figuur 5: Inzetdiepte hoge druk straal

Het bovenstaande is niet haalbaar op het moment dat de inrit aan de Bourgognestraat afgesloten is en er sprake is van een afstand van meer dan 40 meter vanaf de Bourgognestraat tot een woning. Een grotere afstand overbruggen kost tijd en gaat ten koste van het koelend vermogen. Voor een ontwikkelde woningbrand zal het koelend vermogen van één hogedruk straal (maximaal 5 MW.) in deze dus niet afdoende zijn. Een ontwikkelde woningbrand kent een brandvermogen van 10 MW. Voor effectieve bestrijding hiervan zijn minimaal twee stralen hogedruk nodig en/of zal er gebruik gemaakt moeten worden van lage druk.

Om de afstand tot de verst weg gelegen woning te kunnen overbruggen dienen de hogedrukstralen gekoppeld te worden. Door koppeling van 2 hogedrukstralen tot 1 hogedrukstraal zal er dus onvoldoende koelend vermogen op de brandhaard kunnen worden aangebracht. Hierdoor bestaat er een reële kans op branduitbreiding naar de naastgelegen woning. De brandweer zal tijdens het repressief optreden geconfronteerd kunnen worden met het redden van personen uit de bedreigde woning en dit dient te geschieden onder dekking van de hogedrukstraal. Mits voldoende koelend vermogen (water) beschikbaar is én de omstandigheden in de woning het toelaten om veilig binnen te treden (offensieve binnen aanval), kan pas een verkenning op achtergebleven personen door de brandweer geschieden. Indien de brandbestrijding een lagedruk-inzet vereist, zal kostbare tijd verloren kunnen gaan met het opbouwen van de lagedruk toevoerleiding. Het behouden van de naastgelegen woning is dan wellicht alleen mogelijk als gekozen wordt om de inzet tactiek te wijzigen naar een defensieve binnen inzet bij de naastgelegen woning en daarmee branduitbreiding te voorkomen. De op dat moment enige beschikbare hogedrukstraal zal dus ingezet dienen te worden bij het naastgelegen pand en dient de bedreigde woning wellicht als verloren te worden beschouwd.

Om gebruik te maken van lage druk moet aangekoppeld worden aan een brandkraan en moeten slangen met een slanglengte van 20 meter uitgerold en aan elkaar gekoppeld worden tot aan de brandhaard. De opbouw tijd van lage druk is zodoende groter dan die van hogedruk. Hoe groter de afstand van de opstelplaats tot een woning, hoe meer tijd er verloren gaat voordat de brandweer daadwerkelijk de brandbestrijding en eventuele redding kan aanvangen.

Conclusie

Hoe groter de afstand van de opstelplaats tot een woning, hoe langer het duurt voordat de brandweer bij de woning is met afdoende water (opbouw tijd). Hoe meer tijd er verloren gaat voordat de brandweer een inzet kan doen, hoe verder de brand zich kan ontwikkelen. Hoe verder de brand zich ontwikkelt, hoe kleiner de kans wordt dat de brandweer een overleefbare situatie kan creëren en een effectieve redding kan inzetten en hoe groter de kans wordt dat er brandoverslag plaatsvindt naar een naastgelegen perceel.

Van belang is dat er werkende rookmelders in elke woning aanwezig zijn, zodat bewoners de woning tijds zelfstandig kunnen ontvluchten. Uitgaande van de mensenmerken van bewoners van levensloopbestendige woningen, kan er sprake zijn van verminderde zelfredzaamheid. Dit maakt het niet onaannemelijk dat een redding, ondanks tijdige waarschuwing door een rookmelder, benodigd kan zijn.

In beginsel zal de toegangsweg aan de Bourgognestraat echter niet afgesloten zijn, en kan de brandweer een woning naderen tot aan de gewenste afstand.

Gezien het beschreven restrisico is het van belang dat de toegangsweg naar het plangebied altijd begaanbaar blijft en niet geblokkeerd wordt.